

ets indsats for at dæmpe urolighederne også blev af større styrke og med mere magtanvendelse end før set, herunder ikke mindst, at der blev affyret 113 skud. Der er næppe noget menneske, som ikke gerne havde været hele dette handlingsforløb foruden.

Selv om den umiddelbare reaktion hos den daværende justitsminister var, at han ikke ønskede at igangsætte en uvildig undersøgelse af politiets indsats, endte han dog med i lyset af det meget usædvanlige forløb at tage initiativ til en undersøgelse, der først og fremmest skulle klarlægge, hvem der stod bag urolighederne, og hvorledes de var organiseret. Med dette hovedtema som udgangspunkt skulle undersøgelsen så også se på, hvorledes politiet håndterede de vanskeligheder, de var kommet i.

Som bekendt blev daværende rigsadvokat Asbjørn Jensen bedt om at foretage denne undersøgelse, og jeg skal ikke her i dag bruge tid på forløbet gennem de godt 2½ år, der er gået, siden han gik i gang med opgaven, men kun hæfte mig ved, at Ombudsmanden sidste sommer besluttede sig for at realitetsbehandle nogle klager over den foretagne undersøgelse. Denne klagebehandling afsluttede Ombudsmanden med sin redegørelse fra den 29. januar i år.

I redegørelsen udtrykker Ombudsmanden forskellig form for kritik, herunder at undersøgelsen ikke kan siges fuldt ud at leve op til kravene om en uvildig undersøgelse. Han påpeger ligeledes, at der er væsentlige ubesvarede spørgsmål, bl.a. om politiledelsens eventuelle ansvar. Endelig har han – dog uden at udtale kritik – en række overvejelser om kommissoriets indhold og rækkevidde.

For Socialdemokratiet er det oplagt, at man ikke blot kan sige »nå!« til en kritik som den, Ombudsmandens redegørelse indeholder. Uanset at mange synes, at Nørrebro-sagen bør afsluttes nu, finder vi det rigtigt, at der foretages en fornyet undersøgelse for at give svar på de kritiske punkter og ubesvarede spørgsmål, som rapporten peger på.

Vi kan derfor tilslutte os forslaget om, at tre helt udefra kommende personer skal forestå en ny undersøgelse. Vi er også enige i, at kommissoriet ud over begivenhederne på Nørrebro, som var omfattet af Asbjørn Jensens undersøgelse, også skal omfatte både omstændighederne ved tilblivelsen af det første kommissorium og rækkevidden af det, for så vidt angår Københavns Politi og de løbende kontakter, der har

været mellem de involverede instanser og organisationer.

Endelig finder vi det også rigtigt, at undersøgelseskommissionen udtaler sig om, hvorvidt der af personer med ledelsesansvar er begået fejl og forsømmelser, der kan give anledning til, at der søges gennemført et retligt ansvar, eller om kommissionen på anden måde finder, at der har været tale om handlemåder, der har været uhensigtsmæssige eller kritisable.

Vi finder, at det foreliggende forslag giver mulighed for at få afklaret den tvivl og besvaret de spørgsmål, der er rejst i forbindelse med den første undersøgelse. Vi kan derfor støtte forslaget og håber, at det kan få en hurtig behandling i udvalget.

Ulla Tørnæs (V):

Venstre kan ikke støtte det foreliggende forslag, og det er der mange gode grunde til. Vi tror i Venstre ikke et øjeblik på, at der vil komme noget nyt frem, 3 år efter at hændelserne på Nørrebro fandt sted. Og vi finder det egentligt besynderligt, at snesevis af autonomes vandalisme i København skal føre til ny mistænkeliggørelse og yderligere forfølgelse af politiet, frem for at vi her i Folketinget koncentrerede os om volds- og hærværksmændene. Det ville have været mere passende.

Jeg vil derfor gerne bede ministeren – hvis ellers han hørte efter – her i dag i Folketinget fortælle, hvad nyt ministeren forestiller sig der kan komme frem under endnu en undersøgelse af de begivenheder, der fandt sted den 18. maj 1993. For jeg går naturligvis ud fra som en selvfølge, at ministeren, før han nu sætter alt dette i værk, trods alt har en række forhåbninger eller måske ligefrem nogle ideer om, hvad det er, ministeren forventer der vil komme frem under endnu en undersøgelse. For ikke engang Ombudsmanden har jo turdet forsikre om, at der kan komme noget nyt frem ved en ny undersøgelse. Ministeren skylder efter vores opfattelse Folketinget at komme med antydninger af, hvad det er, man påregner der kan komme frem.

Hvad skal undersøgelsen i det hele taget omfatte? Det fremgår af lovforslaget, at undersøgelseskommissionen skal klarlægge det samlede begivenhedsforløb natten mellem den 18. og 19. maj 1993 samt omstændighederne omkring udformningen af kommissoriet til den undersøgelse, som tidligere rigsadvokat, nuværende højesteretsdommer Asbjørn Jensen, stod